

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا يَفْعَدُ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَعَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ

Muhterem Müslümanlar!

Bugünkü hutbemizin konusu, kalbin manevi hallerinden biri olan **“sekinet”** üzerine olacaktır.

Sekinet, kalbe Allah Teâlâ'nın lütfettiği feyz ve rahmetle gelen bir huzur, güven, sükûnet ve itminan halidir. Bu, dünya hâllerine karşı kalbin sarsılmadan, ilâhî teslimiyetle dolması demektir.

Yüce Rabbimiz Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyurur: **“Müminlerin imanlarına iman katsın diye, onların kalplerine sekinet indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah her şeyi hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”** (Fetih Suresi, 4)

Aziz Müslümanlar!

Sekinet verilen kalp sabır, sükûnet ve itimat içindedir. Ne celal tecellileriyle gelen zorluklarda paniğe kapılır, ne de cemal tecellileriyle gelen nimetlerde taşkınlığa düşer. Kalbine sükûnet inmiş bir mümin, acı da gelse tatlı da gelse kaderin her türlü tecellisini rıza ve sükûnetle ile karşılar.

Sevgili Peygamberimiz ﷺ şöyle buyurmuştur: **“Bir topluluk, Allah'ı zikretmek üzere bir araya gelirse, melekler onları kuşatır; Allah'ın rahmeti onları kaplar, üzerlerine sekinet iner ve Allah Teâlâ, onları meleklerin yanında anar.”** (Müslim, Zikir 39)

Kıymetli Kardeşlerim!

Sekinet, Hak Teâlâ'nın dostlarına, kalpleri dünya bağlarından kurtulsun diye verdiği büyük bir lütuftur. Bu hal, kulun Allah'ın hükmüne razı olmasını, vesvese, şüphe ve korkudan arınmasını, huzur ve güvenle iman etmesini sağlar.

Hayatımızda **saadet ve huzur** istiyorsak, öncelikle **iman esaslarını** doğru öğrenmeli ve kalplerimizin huzura ermesi için bolca **zikirle meşgul** olmalıyız.

O hâlde nerede olursa olsun müminler bir araya geldiklerinde, **zikir ve ilimle** meşgul olmalı, birbirlerine Allah'ı hatırlatmalı, O'nun kudret ve azametini düşündüren sohbetler yapmalı, Kur'ân okumalı ve birlikte Cenâb-ı Mevlâ'yı zikretmelidirler ki kalpler sükûnete ve huzura kavuşsun.

Hutbemi bir ayeti kerimeyle bitiriyorum: **“O gün ne mal fayda verir ne de evlat! Ancak Allah'a kalbi selim ile gelenler müstesna.”** (Şu 'ara Suresi, 88–89)